

ŠTIRIDESET LET GEOGRAFSKEGA OBZORNIKA

Drago Perko

Geografski obzornik praznuje štirideseto obletnico. Prva številka je izšla leta 1954. V začetku so bili prispevki v reviji precej poljudno usmerjeni, v osemdesetih letih pa so prevladovali prispevki s področja didaktike in metode geografije, ki so bili namenjeni predvsem učiteljem. V zdajšnjem uredniškem odboru poskušamo reviji v vsebinskem smislu spet vrniti prvotno podobo in zato dajemo prednost poljudnoznanstvenim prispevkom. Poleg poljudne vsebine, ki je namenjena splošnemu geografskemu izobraževanju najširšega kroga ljudi, pa poskušamo revijo izboljšati tudi po tehnični plati in zato Geografski obzornik že tretje leto izhaja v barvah, na boljšem papirju, brez zamujanja.

Še najmanj smo zadovoljni s pridobivanjem novih naročnikov. V zadnjih treh letih smo res skoraj podvojili njihovo število, nekaj izvodov prodamo tudi v knjigarnah, toda naklada se je ustavila pri 1100 izvodih. Zelo malo imamo naročnikov med študenti geografije, precej je še osnovnih in srednjih šol, ki še niso naši naročniki. S povečanjem števila naročnikov bi precej zmanjšali povprečne stroške na številko, s tem pa znižali končno ceno revije.

Zelo pa smo zadovoljni s sodelovanjem z Zemljepisnim muzejem Slovenije, geografskimi knjižnicami, Zavodom za šolstvo in šport, Republiško geodetsko upravo in drugimi inštitucijami. Še vedno uspešno poteka zamenjava Geografskega obzornika s podobnimi tujimi revijami.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem dosedanjim urednikom, uredniškim odborom, upravnikom, recenzentom, lektorjem, prevajalcem, piscem UDK označb, Tiskovni in Finančni komisiji Zveze geografskih društev Slovenije ter vsem drugim, ki so kakorkoli prispevali k izhajanju in rasti Geografskega obzornika. Zahvaljujemo se tudi uslužbenkam na Geografskem inštitutu Antona Melika Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti Meti Ferjan, Mariji Gorenšek in Maruši Rupert za vnašanje tekstov v računalnik in distribucijo revije, Milojki Žalik Huzjan za namizno založništvo in Tiskarni Povše, ki že nekaj let skrbi za kakovosten tisk in pravočasno izhajanje revije.

Zahvaljujemo se tudi Ministrstvu za šolstvo in šport za sicer skromno, vendar nepogrešljivo finančno podporo.

Ker je tokratna številka jubilejna, se vsebina člankov nanaša predvsem na Slovenijo: Milan Orožen Adamič piše o naravnih nesrečah in Drago Perko o gostoti prebivalstva. Naslovnica te številke najavlja prispevek kustosinje Bibijane Mihevc, ki predstavlja nekatere znamenitosti Zemljepisnega muzeja Slovenije pri Inštitutu za geografijo Univerze. Od tujih dežel je tokrat na vrsti Litva, ki jo je poleti leta 1992 obiskal Jurij Senegačnik. Opozarjamo še na zanimiva prispevka s področja šolske geografije: Jure Svoltšek predstavlja taktilni globus, Igor Bahar pa delo z učenci v jamah. V naslednjih številkah bo Jurij Senegačnik predstavil še Latvijo in Estonijo, Anton Sore pa bo nadaljeval z razlago zemljepisnih imen v Sloveniji. V drugi številki nas bo Drago Kladnik popeljal pod Himalajo, Karel Natek bo predstavil relief Slovenije, Metka Špes bo spregovorila o onesnaževanju Slovenije in Marjan Ravbar o suburbanizaciji Slovenije, z Andrejem Mihevcem pa bomo pogledali v kraško podzemlje. Slovenijo, in svet bomo spoznavali tudi v tretji in četrti številki, v katerih bomo objavili tudi krajše povzetke štirih najboljših raziskovalnih nalog mladih raziskovalcev s tekmovanja leta 1992 (prva, o prometu na Jesenicah, je na vrsti že v tej številki). Na objavo čakajo še članki Igorja Drnovška o Laponski, Igorja Šebenika o Trenti, Zorana Stančiča o pokrajinski arheologiji in še nekaj prispevkov o Sloveniji. Uvodnike naslednjih številok bodo pripravili znani slovenski geografi.

Kot vidite, dragi bralci, je prostor za poljudnoznanstvene članke za letošnji letnik že razprodan, nekaj pa ga je še za prispevke s področja šolske geografije in rubrike v zadnjem delu revije. Zato vabimo vse učitelje, da nam pošljejo svoje prispevke s področja šolske geografije, avtorje s področja poljudnoznanstvene geografije pa vabimo k sodelovanju spet jeseni leta 1993.

Vsem bralcem in sodelavcem revije ter njihovim najdražjim želi uredniški odbor veliko osebnih zadovoljstev in delovnih uspehov v letu 1993. Srečno!